

31972L0418

L 287/22

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

26.12.1972

DYREKTYWA RADY

z dnia 6 grudnia 1972 r.

zmieniająca dyrektywy z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka, roślin pastewnych, roślin zbożowych i sadzeniakami ziemniaka, dyrektywę z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych oraz dyrektywy z dnia 29 września 1970 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin warzywnych i w sprawie Wspólnego Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych

(72/418/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

z przedstawionych poniżej przyczyn należy dokonać zmian niektórych przepisów dyrektyw wymienionych poniżej i ostatnio zmienionych dyrektywą z dnia 20 lipca 1972 r. ⁽¹⁾; dyrektyw Rady z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu, odpowiednio, materiałem siewnym buraków ⁽²⁾, materiałem siewnym roślin pastewnych ⁽³⁾, materiałem siewnym roślin zbożowych ⁽⁴⁾, sadzeniakami ziemniaków ⁽⁵⁾; dyrektywy Rady z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych ⁽⁶⁾, dyrektyw Rady z dnia 29 września 1970 r. ⁽⁷⁾ w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin warzywnych i w sprawie Wspólnego Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych ⁽⁸⁾;

należy przewidzieć, że w niektórych okolicznościach materiał rozmnożeniowy z pokoleń poprzednich w stosunku do elitarnego materiału siewnego i elitarnych sadzonek, które wprowadzono do obrotu w różnych Państwach Członkowskich i zgodnie z wymienionymi powyżej dyrektywami, nie powinien już, pod pewnymi warunkami, podlegać ograniczeniom w obrocie między Państwami Członkowskimi;

stosowanie procedury przewidziane w wyżej wymienionych dyrektywach w celu usunięcia przejściowych trudności w dostarczaniu elitarnego materiału siewnego i elitarnych sadzonek lub kwalifikowanego materiału siewnego i kwalifikowanych sadzonek wykazało, że trudności te można było pokonać w prostszy sposób poprzez dopuszczenie do obrotu nie tylko nasion i sadzonek niższej jakości, lecz również nasion i sadzonek odmian niezawartych we Wspólnym Katalogu Odmian lub w krajowych katalogach odmian;

stosowanie wyżej wymienionych dyrektyw spowodowało trudności przy przywozie materiału siewnego i sadzonek w różnych Państwach Członkowskich, ponieważ w każdym z nich opisy wymagane od importera różniły się; opisy te należy zatem ujednoczyć;

należy zmienić dane, w szczególności dotyczące ilości, które muszą być umieszczone na etykiecie niektórych gatunków nasion określonych w wyżej wymienionych dyrektywach oraz przewidzieć stosowanie etykiet naklejanych w stosunku do wszystkich gatunków nasion, zamiast dokumentu znajdującego się wewnątrz opakowania;

materiał siewny przeznaczony do produkcji sadzonek roślin do celów ozdobnych należy wyłączyć z zakresu zastosowania dyrektywy w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych, podobnie jak w przypadku innych dyrektyw;

w dyrektywie w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków przepisy dotyczące pakowania i klasyfikowania wymagają niektórych dostosowań; przeprowadzenie nakazanych badań powinno zostać rozszerzone na niektóre organizmy szkodliwe i niebezpieczne;

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 29.7.1972, str. 37.

⁽²⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2290/66.

⁽³⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2298/66.

⁽⁴⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2309/66.

⁽⁵⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2320/66.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.1969, str. 3.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 225 z 12.10.1970, str. 7.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 225 z 12.10.1970, str. 1.

na poziomie krajowym niezbędne stało się dopuszczenie do obrotu, na okres przejściowy, który upływa w 1975 r., standardowego materiału siewnego odmian roślin warzywnych, które nie są urzędowo zatwierdzone ani na poziomie krajowym, ani na poziomie wspólnotowym; ponadto od 1977 r. powinno być możliwe dokonywanie wszelkich zatwierdzeń odmian objętych wynikami badań urzędowych;

materiał siewny niektórych gatunków objętych przepisami dyrektywy w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin warzywnych nie ma znaczenia dla niektórych Państw Członkowskich, mimo że jest produkowany lub przynajmniej wprowadzany do obrotu w tych Państwach w niewielkich ilościach; z tego powodu niektóre gatunki należy wyłączyć z zakresu zastosowania tej dyrektywy, a Państwa Członkowskie powinny być zwolnione z obowiązku stosowania dyrektywy wobec materiału siewnego innych gatunków;

niezbędne jest, w odniesieniu do wszystkich odmian zatwierdzonych przed dniem 1 lipca 1972 r. zgodnie z zasadami innymi niż zasady ustanowione w dyrektywie w sprawie Wspólnego Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych, ustanowienie wystarczająco długiego okresu w celu umożliwienia obrotu materiałem siewnym i sadzonkami tych odmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraków wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 11 ust. 1 lit. b) druga część zdania otrzymuje brzmienie:

„Dokumentten nie jest konieczny, jeśli informacje wydrukowane są na opakowaniu w sposób trwały lub zostaje użyta nalepka zgodnie z przepisami ustanowionymi w lit. a).”

2. W art. 14 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Państwa Członkowskie, które przewidziały odstępstwa zgodnie z przepisami art. 3 ust. 3 lit. a), zapewnią, aby materiał rozmnożeniowy z pokoleń poprzednich w stosunku do elitarnego materiału siewnego nie podlegał żadnym ograniczeniom w obrocie ze względu na ich cechy, przepisy dotyczące badania, oznaczania i pieczętowania:

a) jeżeli został poddany urzędowej kontroli przez jednostkę właściwą w zakresie certyfikacji, zgodnie z przepisami stosowanymi przy certyfikacji elitarnego materiału siewnego;

b) jeżeli jest pakowany zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy; i

c) jeżeli na opakowaniach umieszczono urzędową etykietę określającą przynajmniej następujące dane:

- jednostkę certyfikującą i Państwo Członkowskie lub identyfikujący je skrót,
- numer referencyjny partii,
- gatunek,
- odmianę,
- określenie »wstępny elitarny materiał siewny«,
- liczbę poprzednich pokoleń materiału siewnego z kategorii »kwalifikowany materiał siewny«.

Etykieta jest koloru białego z ukośną fioletową linią.”

3. W art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu usunięcia przejściowych trudności w ogólnym dostarczaniu elitarnego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego, które występują w jednym lub wielu Państwach Członkowskich i nie mogą być przeciężone w obrębie Wspólnoty, jedno lub wiele Państw Członkowskich mogą zostać upoważnione, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, do dopuszczenia do obrotu, na określony czas, materiału siewnego z kategorii podlegającej mniej rygorystycznym wymogom lub materiału siewnego odmian nieumieszczonych we Wspólnym Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych.”

4. Artykuł 19 zastępuje się art. 19 ust. 1.

5. W art. 19 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że następujące dane są dostarczane przy sprzedaży ilości przekraczających 2 kg materiału siewnego pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego lub z państwa trzeciego:

- a) gatunek,
- b) odmiana,
- c) kategoria,
- d) kraj produkcji i organ kontroli urzędowej,
- e) kraj wysyłki,
- f) importer,
- g) ilość nasion.

Sposób, w jaki dane muszą być przedstawione, może zostać określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.”

6. W sekcji A załącznika III pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Deklarowana waga netto lub brutto albo deklarowana liczba ziaren.”

Artykuł 2

W dyrektywie z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 skreśla się ust. 3.

2. W art. 10 ust. 1 lit. b) druga część zdania otrzymuje brzmienie:

„dokument ten nie jest konieczny, jeśli informacje są wydrukowane na opakowaniu w sposób trwały lub zostaje użyta nalepka zgodnie z przepisami ustanowionymi w lit. a).”

3. W art. 14 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Państwa Członkowskie, które przewidziały odstępstwa zgodnie z przepisami art. 3 ust. 5 lit. a), zapewnią, aby materiał rozmnożeniowy z pokoleń poprzednich w stosunku do elitarnego materiału siewnego nie podlegał żadnym ograniczeniom w obrocie ze względu na ich cechy, przepisy dotyczące badania, oznaczania i pieczętowania:

a) jeżeli został poddany urzędowej kontroli przez jednostkę właściwą w zakresie certyfikacji, zgodnie z przepisami stosowanymi przy certyfikacji elitarnego materiału siewnego;

b) jeżeli jest pakowany zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy; i

c) jeżeli na opakowaniach umieszczono urzędową etykietę określającą przynajmniej następujące dane:

— jednostkę certyfikującą i Państwo Członkowskie lub identyfikujący je skrót,

— numer referencyjny partii,

— gatunek,

— odmianę,

— określenie »wstępny elitarny materiał siewny«,

— liczbę poprzednich pokoleń materiału siewnego z kategorii »kwalifikowany materiał siewny« z pierwszego rozmnożenia.

Etykieta jest koloru białego z ukośną fioletową linią.”

4. W art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu usunięcia wszelkich tymczasowych trudności w ogólnym dostarczaniu elitarnego materiału siewnego, kwalifikowanego materiału siewnego lub handlowego materiału siewnego, które występują w jednym lub wielu

Państwach Członkowskich i nie mogą być przewyżnione w obrębie Wspólnoty, jedno lub wiele Państw Członkowskich mogą zostać upoważnione, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, do dopuszczenia do obrotu, na określony czas, materiału siewnego z kategorii podlegającej mniej rygorystycznym wymogom lub materiału siewnego odmian nieumieszczonych we Wspólnym Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych lub w krajowych katalogach odmian.”

5. Artykuł 19 zastępuje się art. 19 ust. 1.

6. W art. 19 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że następujące dane są dostarczane przy sprzedaży ilości przekraczających 2 kg materiału siewnego pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego lub z państwa trzeciego:

a) gatunek,

b) odmiana,

c) kategoria,

d) kraj produkcji i organ kontroli urzędowej,

e) kraj wysyłki,

f) importer,

g) ilość nasion.

Sposób, w jaki dane muszą być przedstawione może zostać określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.”

Artykuł 3

W dyrektywie z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym zbóż wprowadza się następujące zmiany:

1. Tekst wprowadzający w art. 2 ust. 1 pkt A otrzymuje brzmienie:

„Zboża: sadzonki następujących gatunków przeznaczonych do produkcji rolnej lub ogrodniczej innej niż produkcja do celów ozdobnych;”

2. W art. 10 ust. 1 lit. b) druga część zdania otrzymuje brzmienie:

„Dokumentten nie jest konieczny, jeśli informacje są wydrukowane na opakowaniu w sposób trwały lub zostaje użyta nalepka zgodnie z przepisami ustanowionymi w lit. a).”

3. W art. 14 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Państwa Członkowskie, które przewidziały odstępstwa zgodnie z przepisami art. 3 ust. 4 lit. a), zapewnią, aby materiał rozmnożeniowy z pokoleń poprzednich w stosunku do elitarnego materiału siewnego nie podlegał żadnym ograniczeniom w obrocie ze względu na ich cechy, przepisy dotyczące badania, oznaczania i pieczętowania:

a) jeżeli został poddany urzędowej kontroli przez jednostkę właściwą w zakresie certyfikacji, zgodnie z przepisami stosowanymi przy certyfikacji elitarnego materiału siewnego;

b) jeżeli jest pakowany zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy; i

c) jeżeli na opakowaniach umieszczono urzędową etykietę określającą co najmniej następujące dane:

- jednostkę certyfikującą i Państwo Członkowskie lub identyfikujący je skrót,
- numer referencyjny partii,
- gatunek,
- odmianę,
- opis »wstępny elitarny materiał siewny«,
- liczbę poprzednich pokoleń materiału siewnego z kategorii »kwalifikowany materiał siewny« z pierwszego rozmnożenia.

Etykieta jest koloru białego z ukośną fioletową linią.”

4. W art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu usunięcia wszelkich tymczasowych trudności w ogólnym dostarczaniu elitarnego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego, które występują w jednym lub wielu Państwach Członkowskich i nie mogą być przezwyżnione w obrębie Wspólnoty, jedno lub wiele Państw Członkowskich mogą zostać upoważnione, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, do dopuszczenia do obrotu, na określony czas, materiału siewnego z kategorii podlegającej mniej rygorystycznym wymogom lub materiału siewnego odmian nieumieszczonych we Wspólnym Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych lub w krajowych katalogach odmian.”

5. Artykuł 19 zastępuje się art. 19 ust. 1.

6. W art. 19 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że następujące dane są dostarczane przy sprzedaży ilości przekraczających 2 kg materiału siewnego pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego lub z państwa trzeciego:

a) gatunek,

b) odmiana,

c) kategoria,

d) kraj produkcji i organ kontroli urzędowej,

e) kraj wysyłki,

f) importer,

g) ilość nasion.

Sposób, w jaki dane muszą być przedstawione, może zostać określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.”

7. W sekcji A lit. a) załącznika IV pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Deklarowana waga netto lub brutto albo deklarowana liczba ziaren.”

8. W sekcji A lit. b) załącznika IV pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Deklarowana waga netto lub brutto albo deklarowana liczba ziaren.”

Artykuł 4

W dyrektywie z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 7 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku bulw, które są zbyt duże aby mogły przejść przez kwadratowe oczko o wymiarach 35 x 35 mm, górne i dolne limity wielkości powinny zostać wyrażone w wielokrotności pięciu.”

2. W art. 7 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Państwa Członkowskie mogą:

a) stosować przepisy ust. 1 zdanie drugie w odniesieniu do odmian innych niż te, do których ten przepis się odnosi;

b) zwiększyć maksymalnie dopuszczalne zróżnicowanie wielkości między bulwami w partii.”

3. W art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie wymagają, aby sadzoniaki elitarnie i sadzoniaki kwalifikowane były sprzedawane wyłącznie w wystarczająco jednorodnych partiach i w zamkniętych opakowaniach lub pojemnikach, które muszą być opieczetowane i, zgodnie z przepisami art. 9 i 10, zaplombowane oraz oznaczone. Opakowania muszą być nowe; pojemniki muszą być czyste.”

4. W art. 9 ust. 1 po wyrazie „opakowania” dodaje się wyrażenie „i pojemniki”, oraz po wyrazie „opakowania” dodaje się wyrażenie „lub pojemnika”.

5. W art. 10 ust. 1 i art. 11 po wyrazie „opakowania” dodaje się wyrażenie „i pojemniki”.

6. W art. 12 wyrażenie „lub na pojemniku” po wyrazie „opakowaniu” dodaje się wyrażenie „lub na pojemniku”.

7. W art. 13 ust. 1 po wyrazie „opakowanie” dodaje się wyrażenie „lub pojemnik”.

8. W art. 13 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Państwa Członkowskie, które przewidziały odstępstwa zgodnie z przepisami art. 3 ust. 2 pkt B lit. a) zapewnią, aby sadzeniaki rozmnożeniowe z pokoleń poprzednich w stosunku do sadzoniaków elitarnych nie podlegały żadnym ograniczeniom w obrocie ze względu na ich cechy, przepisy dotyczące badania, oznaczania i pieczętowania:

a) jeżeli zostały poddane urzędowej kontroli przez jednostkę właściwą w zakresie certyfikacji, zgodnie z przepisami stosowanymi przy certyfikacji sadzoniaków elitarnych;

b) jeżeli są pakowane lub są umieszczone w pojemnikach zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy; i

c) jeżeli na opakowaniach umieszczono urzędową etykietę określającą przynajmniej następujące dane:

— jednostkę certyfikującą i Państwo Członkowskie lub identyfikujący je skrót,

— numer identyfikacyjny producenta lub numer referencyjny partii,

— gatunek,

— odmianę,

— opis »wstępne elitarne sadzeniaki«.

Etykieta jest koloru białego z ukośną fioletową linią.”

9. W art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu usunięcia wszelkich tymczasowych trudności w ogólnym dostarczaniu sadzoniaków elitarnych lub sadzoniaków kwalifikowanych, które występują w jednym lub wielu Państwach Członkowskich i nie mogą być przewożone w obrębie Wspólnoty, jedno lub wiele Państw

Członkowskich mogą zostać upoważnione, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19, do dopuszczenia do obrotu, na określony czas, sadzoniaków z kategorii podlegającej mniej rygorystycznym wymogom lub sadzoniaków odmian niemieszczonych we Wspólnym Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych lub w krajowych katalogach odmian.”

10. Artykuł 18 zastępuje się art. 18 ust. 1.

11. W art. 18 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że następujące dane dostarczane są przy sprzedaży sadzoniaków pochodzących z innego Państwa Członkowskiego lub z państwa trzeciego:

a) gatunek,

b) odmiana,

c) kategoria,

d) kraj produkcji i organ kontroli urzędowej,

e) kraj wysyłki,

f) importer,

g) ilość nasion.

Sposób, w jaki dane muszą być przedstawione, może zostać określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19.”

12. W załączniku I dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Grunt przeznaczony do produkcji nie może być zarażony przez *Heterodera rostochiensis* Woll.

6. Uprawa musi być wolna od:

a) *Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc.,

b) *Corynebacterium sepedonicum* (Spieck. i Kotth.) Skapt. i Burkh.”

13. W załączniku II przed wyrazem „Tolerancja” dodaje się lit. „A”.

14. W załączniku II dodaje się pkt B w brzmieniu:

„B. Sadzeniaki są wolne od *Heterodera rostochiensis*, *Synchytrium endobioticum*, *Corynebacterium sepedonicum* i *Pseudomonas solanacearum*.”

Artykuł 5

W dyrektywie z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 10 ust. 1 lit. b) druga część zdania otrzymuje brzmienie:

„dokument ten nie jest konieczny, jeśli informacje są wydrukowane na opakowaniu w sposób trwały lub zostaje użyta nalepka zgodnie z przepisami ustanowionymi w lit. a).”

2. W art. 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Państwa Członkowskie, które przewidziały odstępstwa zgodnie z przepisami art. 3 ust. 5 lit. a), zapewnią, aby materiał rozmnożeniowy z pokoleń poprzednich w stosunku do elitarnego materiału siewnego nie podlegał żadnym ograniczeniom w obrocie ze względu na ich cechy, przepisy dotyczące badania, oznaczania i pieczętowania:

a) jeżeli został poddany urzędowej kontroli przez jednostkę właściwą w zakresie certyfikacji, zgodnie z przepisami stosowanymi przy certyfikacji elitarnego materiału siewnego;

b) jeżeli jest pakowany lub umieszczany w pojemnikach zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy; i

c) jeżeli na opakowaniach umieszczono urzędową etykietę określającą przynajmniej następujące dane:

— jednostkę certyfikującą i Państwo Członkowskie lub identyfikujący je skrót,

— numer identyfikacyjny producenta lub numer referencyjny partii,

— gatunek,

— odmianę,

— opis »wstępny elitarny materiał siewny«,

— liczbę poprzednich pokoleń materiału siewnego z kategorii »kwalifikowany materiał siewny z pierwszego rozmnożenia«.

Etykieta jest koloru białego z ukośną fioletową linią.”

3. W art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu usunięcia wszelkich tymczasowych trudności w ogólnym dostarczaniu elitarnego materiału siewnego, wszelkiego rodzaju kwalifikowanego materiału siewnego lub handlowego materiału siewnego, które występują w jednym lub wielu Państwach Członkowskich i nie mogą być przewzyciężone w obrębie Wspólnoty, jedno lub wiele Państw

Członkowskich mogą zostać upoważnione, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20, do dopuszczenia do obrotu, na określony czas, materiału siewnego z kategorii podlegającej mniej rygorystycznym wymogom lub materiału siewnego odmian nieumieszczonych we Wspólnym Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych lub w krajowych katalogach odmian.”

4. Artykuł 18 zastępuje się art. 18 ust. 1.

5. W art. 18 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że następujące dane dostarczane są przy sprzedaży ilości przekraczających 2 kg materiału siewnego pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego lub z państwa trzeciego:

a) gatunek,

b) odmiana,

c) kategoria,

d) kraj produkcji i organ kontroli urzędowej,

e) kraj wysyłki,

f) importer,

g) ilość nasion.

Sposób, w jaki dane muszą być przedstawione, może zostać określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20.”

Artykuł 6

W dyrektywie z dnia 29 września 1970 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin warzywnych wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 ust. 1 sekcja A skreśla się odniesienie do następujących odmian:

„Zea mais convar. microsperma (Koern.) Popcorn,”

„Zea mais convar. saccharata (Koern.) Kukurydza słodka.”

2. W art. 2 ust. 1 sekcja F lit. a) skreśla się wyrażenie „kukurydza słodka i popcorn”.

3. W art. 7 ust. 1 dodaje się, co następuje:

„Od dnia 1 lipca 1977 r. można nakazać, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40, aby, począwszy od określonych dat, odmiany niektórych gatunków warzyw były zatwierdzane wyłącznie w oparciu o badania urzędowe.”

4. Artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie mogą zatwierdzić odmiany, które zostały urzędowo zatwierdzone na ich terytorium przed 1 lipca 1972 r., bez konieczności przeprowadzania dalszych badań zgodnie z niniejszą dyrektywą, jeśli z poprzednich badań wynika w sposób oczywisty, że odmiany są odrębne, trwałe i wystarczająco jednorodne. Badanie cech ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 2 musi zostać zakończone najpóźniej do 30 czerwca 1975 r.

2. Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, że urzędowe zatwierdzenie odmian przyznane przed 1 lipca 1972 r. zgodnie z zasadami innymi niż zasady ustanowione w niniejszej dyrektywie wygaśnie nie później niż 30 czerwca 1980 r., jeżeli do tego dnia odpowiednie odmiany nie zostaną zatwierdzone zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 3 ust. 1, do dnia 30 czerwca 1975 r. Państwa Członkowskie mogą dopuścić do obrotu na ich terytorium standardowy materiał siewny odmian niezatwierdzonych urzędowo, jeżeli nasiona tych odmian były wprowadzone do obrotu na ich terytorium przed dniem 1 lipca 1972 r.”

5. W art. 11 ust. 2 dodaje się, co następuje:

„Przekazują również, na wniosek, opis cech szczególnych, które umożliwiają rozróżnienie odmiany od innych podobnych odmian.”

6. W art. 13 ust. 1 dodaje się, co następuje:

„Zatwierdzenie przyznane odmianom w Państwie Członkowskim przed dniem 1 lipca 1972 r. jest ważne najpóźniej do dnia 30 czerwca 1982 r.”

7. W art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie zapewnią, że po upływie dwumiesięcznego okresu od dnia publikacji określonej w art. 17, materiał siewny odmian zatwierdzonych zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy lub zgodnie z zasadami odpowiadającymi zasadom niniejszej dyrektywy nie podlega już jakimkolwiek ograniczeniom obrotu odnoszącym się do odmiany.”

8. W art. 17 pierwsze zdanie, po wyrazie „podlegał” dodaje się oddzielone przecinkami wyrażenie „po upływie dwumiesięcznego okresu”.

9. W art. 26 ust. 1 lit. b) druga część zdania otrzymuje brzmienie:

„dokument ten nie jest konieczny, jeśli informacje są wydrukowane na opakowaniu w sposób trwały lub zostaje użyta nalepka zgodnie z przepisami ustanowionymi w lit. a).”

10. W art. 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Państwa Członkowskie, które przewidziały odstępstwa zgodnie z przepisami art. 20 ust. 4 lit. a), zapewnią, aby materiał rozmnożeniowy z pokoleń poprzednich w stosunku do elitarnego materiału siewnego nie podlegał żadnym ograniczeniom w obrocie ze względu na ich cechy, przepisy dotyczące badania, oznaczania i pieczętowania:

a) jeżeli został poddany urzędowej kontroli przez jednostkę właściwą w zakresie certyfikacji, zgodnie z przepisami stosowanymi przy certyfikacji elitarnego materiału siewnego;

b) jeżeli jest pakowany zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy; i

c) jeżeli na opakowaniach umieszczono urzędową etykietę określającą przynajmniej następujące dane:

— jednostkę certyfikującą i Państwo Członkowskie lub identyfikujący je skrót,

— numer identyfikacyjny producenta lub numer referencyjny partii,

— gatunek,

— odmianę,

— opis »wstępny elitarny materiał siewny«,

— liczbę poprzednich pokoleń materiału siewnego z kategorii »kwalifikowany materiał siewny«.

Etykieta jest koloru białego z ukośną fioletową linią.”

11. W art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu usunięcia wszelkich tymczasowych trudności w ogólnym dostarczaniu elitarnego materiału siewnego, kwalifikowanego materiału siewnego lub standardowego materiału siewnego, które występują w jednym lub wielu Państwach Członkowskich i nie mogą być przewyżczone w obrębie Wspólnoty, jedno lub wiele Państw Członkowskich mogą zostać upoważnione, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40, do dopuszczenia do obrotu, na określony czas, materiału siewnego z kategorii podlegającej mniej rygorystycznym wymogom lub materiału siewnego odmian nieumieszczonych we Wspólnym Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych lub w krajowych katalogach odmian.”

12. Artykuł 35 zastępuje się art. 35 ust. 1.

Arbuz,

13. W art. 35 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

Koper,

Skorzonera;

„2. Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że następujące dane są dostarczane przy sprzedaży ilości przekraczających 2 kg materiału siewnego pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego lub z państwa trzeciego:

b) w odniesieniu do innych gatunków, które hoduje się lub sprzedaje zwykle na ich terytorium.”

a) gatunek,

16. W załącznikach II i III skreśla się wszystkie odniesienia do gatunków *Zea maïs convar. microsperma* i *convar. saccharata*.

b) odmiana,

c) kategoria,

17. W sekcji A lit. a) załącznika IV pkt 9 otrzymuje brzmienie:

d) kraj produkcji i organ kontroli urzędowej,

„9. Deklarowana waga netto lub brutto lub deklarowana liczba ziaren.”

e) kraj wysyłki,

18. W sekcji B lit. a) załącznika IV pkt 3 otrzymuje brzmienie:

f) importer,

„Miesiąc i rok umieszczenia w opakowaniu, dla małych opakowań, rok umieszczenia w opakowaniu.”

g) ilość nasion.

19. W sekcji B lit. a) pkt 9 załącznika IV skreśla się wyrażenie „do 100 g”.

Sposób, w jaki dane muszą być przedstawione, może zostać określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40.”

20. W sekcji B lit. a) załącznika IV pkt 10 otrzymuje brzmienie:

14. W art. 37 ust. 1 dodaje się, co następuje:

„Obowiązek ustanowiony w lit. c) stosuje się wyłącznie do producentów.”

„10. Deklarowana waga netto lub brutto lub deklarowana liczba ziaren, poza małymi opakowaniami do 500 g.”

15. Artykuł 42 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 42

Artykuł 7

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 40 Państwo Członkowskie może, na swój wniosek, zostać całkowicie lub częściowo zwolnione z obowiązku stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, z zastrzeżeniem przypadków, gdy takie zwolnienie stanowiłoby naruszenie przepisów ustanowionych w art. 16 ust. 1 i art. 30 ust. 1:

W dyrektywie z dnia 29 września 1970 r. w sprawie Wspólnego Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych wprowadza się następujące zmiany:

a) w odniesieniu do następujących gatunków:

1. W art. 3 ust. 3 „1 lipca 1972 r.” zastępuje się „1 lipca 1970 r.”

Trubula,

2. W art. 10 ust. 2 dodaje się, co następuje:

Szparagi,

„Na wniosek przekazują również cechy szczególne, które umożliwiają odróżnienie odmiany od innych podobnych odmian.”

Boćwina,

Jarmuż,

Kalafior,

3. W art. 12 ust. 1 dodaje się, co następuje:

Brokuły,

„Zatwierdzenie przyznane odmianom w Państwie Członkowskim przed dniem 1 lipca 1972 r. jest ważne najpóźniej do dnia 30 czerwca 1982 r.”

Cykorcia witloof,

Artykuł 8

Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania:

- a) najpóźniej do dnia 1 lipca 1972 r., przepisów art. 6, z wyjątkiem pkt 13 i 18, i przepisów art. 7;
- b) najpóźniej do dnia 1 lipca 1973 r. innych przepisów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 1972 r.

W imieniu Rady
N. SCHMELZER
Przewodniczący
